

[Jesper Simonsen.]

da gaa ned med Tallet, før man kommer i Strid med Grundloven? Maa man gaa ned til $\frac{1}{10}$ eller gaa ned til et Par; betyder det blot, at man skal tvangsudskrive et Par for formelt at opfylde denne Grundlovsbestemmelse — eller hvad betyder det? Det er en ganske uløselig Opgave at sætte en Grænse; der er ingen Grænse, og man maa da standse ved det, som er den naturlige Forstaaelse af Loven, nemlig at man vendte sig mod Fortiden, mod de gamle Privilegier, idet man tilsigtede en Lighed i Rettigheder og Forpligtelser for Borgerne ogsaa paa dette Omraade; det er det, vi skal respektere. Respekterer den nuværende Værnepligtslov dette? Professorens siger, den gør det formelt gennem Lodtrækningen, idet enhver derigennem kan komme til at yde sit Bidrag; og han siger, det maa være nok, at enhver *kan*. Ja, det kan man sige; formelt tilfredsstiller den nuværende Ordning dette Krav, men reelt gør den det ikke, for det er ikke en reel Lighed i Rettigheder og Forpligtelser, at Halvdelen af de vaabenduelige faar denne betydelige Byrde, og den anden Halvdel gaar fri. Det er ingen reel Lighed, det er en formel Lighed. Men det Lovforslag, Regeringsforslaget, som foreligger her, indfører en reel Lighed, thi det giver enhver Chance, Mulighed for at komme til at yde sit Bidrag til Fædrelandets Forsvar, som det er paabudt, idet enhver vaabenduelig Mand kan melde sig, og saa udtager man blandt dem det Tal, som Staten behøver og betaler dem et rimeligt Vederlag for den Tjeneste, de yder Staten, saaledes at den Byrde, de paatager sig, bliver opvejet derigennem.

Jeg kan derfor slutte med at sige, at den Ordning, der gælder i Dag, giver en formel Lighed i Rettigheder og Forpligtelser, men ingen reel; den Ordning, der her foreligger Forslag om, giver saavel en formel som en reel Lighed i Rettigheder og Byrder paa dette Omraade, og dermed er Grundlovens Fordring om Lighed fuldt ud tilfredsstillet.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

I. A. Hansen: Efter den udførlige Drøftelse, som de to foreliggende Lovforslag var Genstand for ved første og anden Behandling, er der ikke meget at tilføje. De Bemærkninger, den højtærede Ordfører for Udvalget (Jesper Simonsen) nylig gjorde, og hvoraf enkelte var henvendt til mit Parti, var kun Gentagelser af, hvad han tidligere har sagt, og som jeg har haft Løjlighed til at

svare paa. Jeg skal ikke gentage disse Svar, men henvisne til dem. Kun paa et enkelt Punkt skal jeg senere gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem.

Lovforslagene er nu tilstrækkelig be-lyst, og vi nærmer os det Tidspunkt, da vor Tale bør være: nej, nej og ja, ja, og hvor alt derudover er overflødig. Vi indstiller Lovforslaget om Vagtkorps og Statsmarine til Forkastelse, fordi vi anser dets Gennemførelse for farlig for Landet. Det er utilstrækkeligt til at haandhæve den nationale Sikkerhed og til at varetage vore folkeretlige Forpligtelser. Det giver ikke det fornødne Værn for vore Kyster og Grænser, det lægger Landet blot for Angreb, selv fra ganske ubetydelige Styrker. Nu ved jeg vel, at den Tid er forbi, da Forslagsstillerne, det vil sige den højtærede Regering og dens Partier, vedkendte sig dette Forslag som et Afrustningsforslag. Det vil sige, det er noget skiftende efter det Publikum, man taler til. Naar man taler til danske Vælgere under en Valgkamp, saa er det et Afrustningsforslag, og saa er Lovforslagets Modstandere Tilhængere af Giftgas og Folkemor, men naar Regeringens Chef taler i Genève, saa er det et Forslag om militært organiserede Styrker, der skal varetage Landets nationale Forpligtelser og afværge Landgangsforsøg og anden Vold mod Landets Territorium. Naar radikale og socialdemokratiske Statsmænd i andre Lande taler mod isoleret Afrustning, skyn-der man sig at sige: Dette er ikke isoleret Afrustning, det er blot Nedrustning. Sandheden er, at dette Lovforslag er ingen af Delene, det er hverken Fugl eller Fisk. Det er ikke Afrustning, for saa vidt som der er Kanoner, Granater, Torpedoer og Miner i det, men det er heller intet Værn. Det er efter sin hele løse Konstruktion, sin fuldkomne Utilstrækkelighed med Hensyn til Mandskab, Rammer og Organisation uegnet til ethvert Forsvar i den Betydning, hvori Ordet „Forsvar“ tages i alle andre Nationer. I Realiteten er det Afrustning, der er blot den Forskel fra den rene og ærlige Afrustning, at det koster en Mængde Penge, Penge, som er kastet ud af Vinduet til ingen Nytte. Vi sætter vore Stemmer mod dette Lovforslag, vi gør det af de Grunde, jeg her har nævnt, og vi gør det af en Grund til: Det vil nedsætte vort Lands Anseelse i Udlandets Øjne, og det vil isolere det indenfor det nordiske Samarbejde. Det er ofte under Forhandlingerne om denne Sag paa- vist ved Citater, hvorledes Statsmænd af international Rang ser paa et enkelt Lands isolerede Afrustning. Jeg skal ikke trætte